

Publicerad 2008-10-16 17:48 av Mona*

Vägen framför mig delar sig

Såsom jag älskar dig
ska du bo hos mig
när jag vaknar på morgonen
när jag somnar om kvällen
Som du rörde om i mig
ska jag minnas rörelsen
var gång vinden blåser
och vågen slår mot strand
Om någonsin bilden åter blir väckt
ska jag måla den åter
i olja och akvarell
de vackraste färger som hösten
Vägen framför mig delar sig
som kvistar på en gren
de bär sorg och glädje
hopp och tro
men jag kan inte välja bara lyda

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mona* med Poeter.se id #22629 innehar upphovsrätten